

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203702
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621203702.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočičkovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: s Autoleasing SK, s.r.o., IČO: 46 806 491, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, zast. Nosko & Partners s.r.o., IČO: 36 860 107, so sídlom Podjavorinskej 2, Bratislava proti žalovanému: T. T., nar. XX. marca XXXX, bytom Z. XX/XX, XXX XX O., zast. JUDr. Zuzanou Morháčovou, advokátkou so sídlom AK Haličská cesta 3200, 984 03 Lučenec, o zaplatenie 4.170,-Eur s príslušenstvom, o späťvzati žaloby, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec, č.k. 8Csp/99/2021-178 zo dňa 29. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 8Csp/99/2021-178 zo dňa 29.6.2022 vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100% voči žalobcovi, ktoré mu je žalobca p o v i n n ý zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcovi, ktoré mu je žalobca p o v i n n ý zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 8Csp/99/2021-178 zo dňa 29. júna 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie zastavil (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že okresný súd konal o žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 4.170,-Eur s príslušenstvom; žalobca podaním zo dňa 28.6.2022 vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konania zastaviť z dôvodu vymoženía pohľadávky žalobcu od pôvodného dlžníka v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 419EX152/22 vedenom súdnou exekútkou JUDr. T. Z. X.. Žalobca k späťvzatiu predložil upovedomenie o ukončení exekúcie zo dňa 12.5.2022, podľa ktorého bola exekúcia vedená proti povinnému L. P. ukončená vymožením istiny, trov oprávneného, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trov súdneho exekútora.

1.2 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o späťvzati žaloby aplikoval ustanovenie § 144, § 145 ods.1, § 146 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); konanie zastavil s poukazom na splnenie zákonných podmienok pre zastavenie konania; žalobca pritom žalobu zobrať späť pred začiatkom pojednávania.

1.3 Okresný súd rozhodol aj o trovách konania, keď aplikoval ustanovenie § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku. Konštatoval, že skúmal procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách. Z obsahu spisu vyvodil, že žalobca zoberal žalobu späť z dôvodu, že nárok uplatnený žalobou bol po podaní žaloby vymožený v exekučnom konaní od pôvodného dlžníka; z uvedeného dôvodu tak nemožno procesné zavinenie pričítať žalobcovi. Žalobca tak žalobu o zaplatenie sumy 4.170,-Eur s príslušenstvom podal dôvodne a z toho dôvodu mu vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, výroku II. o nároku na náhradu trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie; uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v podanom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Odvolateľ nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zaviniel zastavenie konania; jeho postoj v spore bol nemenný a so žalobou nesúhlasil. Skutočnosť, že žalobca si v inom konaní uplatnil svoju pohľadávku voči dlžníkovi (L. P.), ktorý je osobou odlišnou od žalovaného a pohľadávka žalobcu bola vymožená v inom konaní, nemožno hodnotiť ako procesné zavinenie žalovaného na potrebu späťvzatia žaloby a zastavenia konania. V konaní navyše nebolo preukázané, že by mal byť žalovaný zaviazaný k úhrade dlžnej sumy, resp. k vydaniu veci; pred vykonaním dokazovania došlo k späťvzatiu žaloby. Záver súdu prvej inštancie, že žalovanému možno pričítať zavinenie za zastavenie konania, nie je dostatočne odôvodnený.

2.2 Odvolacou námietkou bolo tvrdenie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom uznesení nepreskúmateľné; súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré majú na vec podstatný význam a ktoré objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia vo vzťahu k náhrade trov konania. Okresný súd neprípustne svoje rozhodnutie odôvodnil len stručne a bez toho, aby uviedol druh správania sa žalovaného, pre ktoré údajne došlo k späťvzatiu žaloby a k zastaveniu konania; odvolateľovi nebolo zrejmé, z čoho súd prvej inštancie odôvodnil jeho procesné zavinenie (za zastavenie konania).

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol a zaviazal ho k náhrade trov odvolacieho konania. Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu považoval za správne a skutkovo opodstatnené; súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a vysvetlil.

3.1 K konkrétnostiach žalobca tvrdil, že žalovanému zaslal dňa 26.7.2021 výzvu na vydanie motorového vozidla spolu so všetkými k nemu vzťahujúcimi sa dokladmi a príslušenstvom; vo výzve svoj nárok odôvodnil, žalovanému preukázal vznik záložného práva a predpoklady potrebné k jeho výkonu, súčasťou ktorého bola povinnosť žalovaného motorové vozidlo žalobcovi vydať; žalovaný napriek výzve motorové vozidlo nevydal; až dňa 9.9.2021 žalobca podal žalobu, ktorou žiadal o vydanie vozidla a alternatívne zaplatenie pohľadávky vo výške 4.170,-Eur; žalovaný nárok žalobcu spochybňoval nerelevantnými argumentami a tvrdením o dobromyseľnom nadobudnutí motorového vozidla. Žalobca tvrdil, že ako záložný veriteľ splnil všetky predpoklady na výkon záložného práva; začatie výkonu záložného práva oznámil záložcovi a dlžníkovi a zaregistroval začatie výkonu záložného práva v notárskom registri záložných práv. Žalobca tak preukázal existenciu, dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku na vydanie motorového vozidla, ktorý mu vyplýva z postavenia záložného veriteľa a žalovaný ako pasívne legitimovaný subjekt bol povinný vozidlo žalobcovi vydať za účelom výkonu záložného práva; žalovaný však v priebehu sporu pred súdom prvej inštancie motorové vozidlo nevydal.

3.2 Ak žalobca zoberal žalobu späť zároveň žiadal, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovaný dobrovoľne nesplnil žalovanú povinnosť a žalobca bol nútený uplatniť svoj nárok v súdnom konaní.

4. Žalovaný v ďalšom vyjadrení (replika) zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Zdôraznil, že v čase prevodu zálohu bol dobromyseľný, že nadobúda motorové vozidlo nezaťažené

záložným právom; za tým účelom zaslal žiadosť na OR PZ ODI I., ktorý v odpovedi uviedol, že motorové vozidlo nie je blokované exekútorom a ani inou organizáciou. Oprávnené sa tak domnieval, že motorové vozidlo nebolo zaťažené žiadnym právom tretích osôb a od Y. X. ho kúpil bez akýchkoľvek tiarch. Súd sa vzhľadom k späťvzatiu nemohol prikloniť k argumentácii žiadnej zo strán sporu; späťvzatie žaloby bolo zapríčinené konaním žalovaného. Skutočnosť, že si žalobca v inom konaní uplatnil svoju pohľadávku a táto bola vymožená, nemožno hodnotiť ako procesné zavinenie žalovaného na potrebu späťvzatia žaloby a následného zastavenia konania. Nie je tak dostatočne odvodnený záver o tom, že žalovanému možno pričítať zastavenie konania a zaviazat' ho k náhrade trov konania.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení (duplika) na repliku žalovaného zotrval na dovtedajšej argumentácii. Zotrval na tvrdení, že žalovaný zavinil vedenie súdneho konania, ktorému mohol zabrániť; v priebehu konania pred súdom prvej inštancie však žalovaný vozidlo žalobcovi nevydal.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. v napadnutom výroku (výrok II.) zmenil, nakoľko nezistil podmienky pre jeho potvrdenie a ani pre jeho zrušenie.

6.1 Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd, súc v zmysle § 380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7.1 Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal rozsudku, ktorým by súd

a/ uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku motorové vozidlo P. L. P. J. XX-X.X O. S. XMotion, číslo karosérie A spolu so všetkým k nemu sa vzťahujúcimi dokladmi a príslušenstvom;

alebo alternatívne

b/ uložil žalovanému povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.170,-Eur s prísl..

Žalobu odôvodnil v podstate tým, že má pohľadávku voči dlžníkovi L. P. na základe zmluvy o úvere; úver bol uvedenému dlžníkovi poskytnutý sa účelom obstarania predmetu financovania (P. L. P. J. XX-X.X O. S. XMotion, číslo karosérie A medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom bola na zabezpečenie záväzku uzavretá aj záložná zmluva, predmetom ktorej bolo vyššie uvedené motorové vozidlo; žalobca zistil, že predmetné motorové vozidlo má v držbe žalovaný a je jeho vlastníkom. Uplatnený nárok voči žalovanému žalobca vyvodil z ustanovenia § 151m ods.4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záložca je povinný strpieť výkon záložného práva a je povinný poskytnúť záložnému veriteľovi súčinnosť potrebnú na výkon záložného práva. Najmä je povinný vydať záložnému veriteľovi záloh a doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu a poskytnúť akúkoľvek inú súčinnosť určenú v zmluve o zriadení záložného práva. Rovnakú povinnosť má aj tretia osoba, ktorá má záloh alebo doklady potrebné na prevzatie, prevod a užívanie zálohu u seba.

7.2 Žalovaný žalobou uplatnený nárok neuznal, žiadal, aby súd žalobu zamietol ako zjavne nedôvodnú; svoju obranu postavil na tvrdení dobromyseľného nadobudnutia motorového vozidla od Y. X. (a nie od L. P.). Po replike a duplike strán sporu okresný súd vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení vo vzťahu k alternatívnemu petitu, nakoľko zo žaloby nebola zrejmá a preukázaná suma 4.170,-Eur, ktorej zaplataenia sa žalobca domáhal; žalobca reagoval zmenou žaloby a domáhal sa už len vydania motorového vozidla.

7.3 Súd prvej inštancie vytyčil pojednávania na deň 29.6.2022; deň pred pojednávaním žalobca doručil okresnému súdu podanie - späťvzatie žaloby; ako dôvod späťvzatia uviedol vymoženie pohľadávky od pôvodného dlžníka, L. P., v exekučnom konaní. Pre pozitívne rozhodnutie o trovách konania argumentoval tým, že žalovaný dobrovoľne nesplnil žalovanú povinnosť, resp. žalovaný odmietol žalobcovi vydať motorové vozidlo a tento bol nútený svoj nárok uplatniť v konaní pred súdom.

7.4 Súd prvej inštancie konanie zastavil dňa 29.6.2022, uznesenie vyhlásil na pojednávaní za neprítomnosti strán sporu; pred otvorením pojednávania.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca spolu so žalobou podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému zakázal predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným právom alebo iným vecným právom či vecným bremenom, ako aj dať do prenájmu alebo podnájmu predmetné motorové vozidlo; okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol uznesením č.k. 8Csp/99/2021-51 zo dňa 21.9.2021; Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací konajúci na odvolanie žalobcu svojím uznesením č.k. 17CoCsp/32/2021-87 zo dňa 30.11.2021 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a v podstatnom rozsahu žiadané neodkladné opatrenie nariadil.

9. Odvolanie žalovaného je v plnom rozsahu dôvodné.

9.1 Vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že v sporových konaniach (ako tomu je v prejednávanej veci) sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu; strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Zásada úspechu je v ustanovení § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku doplnená zásadou procesného zavinenia; trovy konania je v takomto prípade povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane). Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súdna prax vo vzťahu k späťvzatiu žaloby a súvisiacemu zastaveniu konania zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Späťvzatie žaloby (návrhu), je dispozičným úkonom žalobcu ako „pána sporu“ (dominus litis). Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany. Ak napríklad žalovaná strana po podaní žaloby uhradí žalovanú sumu, prípadne inak splní to, čoho sa žalobca domáhal, zodpovednosť za zastavenie konania nesie táto strana sporu.

9.2 Posudzujúc vymedzenie toho, čoho sa žalobca domáhal, vyplýva z podanej žaloby; žalobca sa domáhal zaplatenia peňažnej sumy resp. vydania v žalobe špecifikovaného motorového vozidla. Podstatné pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, že peňažného plnenia resp. vydania veci sa domáhal od žalovaného.

9.3 Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenie 256 ods.1 C.s.p. uznal procesné zavinenie za zastavenie konania žalovanému na základe skutočnosti, že nárok uplatnený žalobou bol po podaní žaloby vymožený v exekučnom konaní od pôvodného dlžníka; žalobca žalobu o zaplatenie sumy 4.170,-Eur podal dôvodne. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

9.4 Odvolací súd súhlasí s námietkou odvolateľa, že uznesenie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania pomerne stručné a súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie o trovách konania.

9.5 Skutkovým zistením súdu prvej inštancie bolo zistenie, že v inom (exekučnom) konaní žalobca svoju pohľadávku vymohol od pôvodného dlžníka; vyhodnotením tejto skutočnosti bol záver o procesnom zavinení žalovaného za zastavenie konania.

9.6 Absentuje však argumentácia, aké správanie žalovanej strany viedlo žalobcu k späťvzatiu žaloby, keď z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný žalobcovi neposkytol žalované plnenie a nevydal mu vec, ktorej vydania sa žalobca domáhal. Naopak, z obsahu späťvzatia vyplýva, že plnenie žalobcovi, čo aj prostredníctvom exekučného konania poskytol pôvodný dlžník, z toho dôvodu pohľadávka žalobcu voči žalovanému zanikla (pokiaľ by aj bola dôvodná).

9.7. K otázke nároku na náhradu trov konania odvolací súd iba pre úplnosť dodáva, že tento nárok je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale z procesného práva; otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska;

v opačnom prípade by išlo o neprípustné posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že súd v danom prípade rozhodujúci (po späťvzati žaloby a zastavení konania) o nároku na náhradu trov konania posudzuje dôvodnosť podania žaloby z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu; žaloba je tak podaná dôvodne, ak žalovaná strana po začatí konania žalobcu uspokojí.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žiadne konanie žalovaného nemožno vyhodnotiť ako konanie, ktoré by viedlo k uspokojeniu pohľadávky žalobcu, resp. k vydaniu veci. Ak nebolo zistené a preukázané také konanie žalovaného, ktoré by viedlo k späťvzatiu žaloby; nemožno konštatovať inak, iba že žalobca žalobu nezobral späť v dôsledku správania žalovanej strany, ale v dôsledku plnenia inej osoby (v exekučnom konaní). Z uvedeného dôvodu, posudzujúc dôvodnosť žaloby iba z procesného hľadiska, je záver súdu prvej inštancie o tom, že späťvzatie a zastavenie konania zavinil žalovaný, výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

10.1 Odvolací súd má z obsahu spisu za preukázané, že žalobca svoj nárok vyplývajúci z úverového vzťahu s dlžníkom L. P. a súvisiaceho zabezpečenia pohľadávky záložnou zmluvou na motorové vozidlo, vymáhal duplicitne, a to od pôvodného dlžníka ako aj žalovaného, ktorý sa stal vlastníkom a držiteľom zálohu. Nie nepodstatnou skutočnosťou vyplývajúcou z upovedomenia o skončení exekúcie sp.zn. 419/EX 152/22 zo dňa 12.5.2022 je skutočnosť, že platobný rozkaz proti pôvodnému dlžníkovi (12Up/1675/2021) bol vydaný už 29.10.2021; súdny exekútor vymohol aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 707,90 Eur. Žaloba vo veci samej (sp.zn. 8Csp/99/2021) bola podaná na okresný súd dňa 9.9.2021; z časovej súslednosti vyplýva, že žalobca uplatnil svoje nároky voči dvom subjektom (na jednej strane dlžníkovi a na strane druhej držiteľovi zálohu) súčasne.

10.2 Z uvedeného vyplýva, že žalobca si musel byť vedomý toho, že totožný nárok uplatňuje od dvoch subjektov, pričom duplicitné plnenie od oboch by na jeho strane zakladalo bezdôvodné obohatenie, čo bolo v konečnom dôsledku skutočným (aj keď nevysloveným) dôvodom späťvzatia žaloby. Odvolací súd uzatvára, že k späťvzatiu žaloby tak došlo bez zavinenia žalovaného, z dôvodov na strane žalobcu; procesné zavinenie za zastavenie konania je na strane žalobcu; rozhodnutie súdu prvej inštancie, pokiaľ na náhradu trov konania zaviazal žalovaného, je nesprávne a je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

11. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu v písomnom vyjadrení k žalobe odvolací súd uvádza, že žiadne z jeho tvrdení nezakladá zodpovednosť žalovaného za zastavenie konania.

11.1 Posúdenie tvrdenia o existencii, dôvodnosti a opodstatnenosti uplatneného nároku na vydanie motorového vozidla, ktorý mal žalobcovi vyplývať z postavenia záložného veriteľa by znamenalo vo vzťahu k trovám konania neprípustné posúdenie nároku z hľadiska hmotného práva; pri rozhodovaní o trovách konania pri zastavení konania súd nemôže vec posudzovať z hľadiska aký by bol výsledok konania, ak by k zastaveniu konania nedošlo a ani z hľadiska, aký by bol výsledok sporu, ak by k plneniu pôvodného dlžníka nedošlo. Navyše nemožno dôvodne tvrdiť, že pôvodný dlžník a žalovaný mali v hmotnoprávnom vzťahu voči veriteľovi postavenie nerozlučných dlžníkov.

11.2 V tomto smere neobstojí ani argumentácia, že žalobca pred podaním žaloby žalovaného vyzýval k plneniu (za pôvodného dlžníka) resp. k vydaniu motorového vozidla a žalovaný motorové vozidlo nevydal. Žalovaný bol iného právneho názoru ako žalobca, tvrdil, že motorové vozidlo nadobudol ako dobromyseľný nadobúdateľ a povinnosť plniť žalobcovi nemá. Ak v tomto smere realizoval svoju obranu pred podaním žaloby ako aj v spore pred okresným súdom, nemá to za následok, že nesie procesnú zodpovednosť za zastavenie konania. Posudzovanie dôvodnosti obrany žalovaného by opätovne znamenalo neprípustné posudzovanie nároku z hľadiska hmotného práva.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v druhej výrokovej vete (o nároku na náhradu trov konania) postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil, nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie priznal žalovanému z dôvodu, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania.

13. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo vydané neodkladné opatrenie. Okresný súd svojím uznesením č.k. 8Csp/99/2021-51 zo dňa 21.9.2021

návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; odvolací súd však svojim uznesením č.k. 17CoCsp/32/2021-87 zo dňa 30.11.2021 rozhodnutie okresného súdu zmenil a nariadil neodkladné opatrenie tak, že zakázal žalovanému predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným právom alebo iným vecným právom, či vecným bremenom motorové vozidlo P. L. P. J. XX-X.X O. S. XMotion, číslo karosérie A a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; trvanie neodkladného opatrenia neohraničil žiadnou lehotou a ani právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej. Súd prvej inštancie pri zastavení konania opomenul postupovať vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu postupom podľa § 335 ods.1 C.s.p., funkčná príslušnosť na rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia patrí pri zastavení konania súdu prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu okresný súd rozhodne o neodkladnom opatrení aplikujúc ustanovenie § 335 ods.1 C.s.p..

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods.1 C.s.p. s použitím ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p.. Odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie o trovách konania, v dôsledku podaného odvolania odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil; odvolateľ bol tak v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu. Z uvedenému dôvodu odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. odvolací súd nezistil.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).